

25 Januari 1954.

Verslag van de Studieconferentie inzake de Europese Gemeenschap te Parijs.

(7 Januari tot 23 Januari)

Voor de materiële inhoud van het besprokene mogen ondergetekenden U.E. verwijzen naar de bijgevoegde stukken, te weten:

- I. Rapport intérimaire au Comité de Direction van de Economische Commissie.
- II. Kanttekeningen bij het onder I genoemde rapport van de Nederlandse groep in de Economische Commissie (zonder bijlagen, aangesien de inhoud hiervan o.i. niet voldoende belangrijk is, om daarvoor Uw aandacht te vragen)

Zoals uit beide stukken blijkt heeft tot nu toe slechts een zeer oppervlakkige bespreking van de problemen plaatsgevonden. De grote tegenstelling bestaat tussen de Fransen enerzijds en de rest anderszijds, nl. ten aanzien van het karakter van het Verdrag. De Franse delegatie staat nl. op het standpunt, dat het Verdrag een politiek en geen economisch statuut is, dat slechts enkele zeer algemene economische principes moet bevatten, die bij "Troités ultérieures" moeten worden uitgewerkt; hierbij baseert men zich op een volgens de andere delegaties foutieve interpretatie van het communiqué van de Ministersconferentie te Baden-Baden. Overigens bleken de Fransen wel bereid om aan een meer diepgaande studie mede te werken.

Hoewel tussen de overige delegaties onderling minder principiële tegenstellingen bestonden, is toch van een algemene overeenstemming, zelfs over de grote lijnen, nog geen sprake. Over de Douane-unie is slechts heel summier gesproken en slechts de Belgische en Luxemburgse delegaties steunden de Nederlandse stelling te dezen aanzien. De Duitsers stelden de monetaire zijde van de economische integratie veel minder op de voorgrond, dan zij dat op de conferentie te Rome deden, zodat zij nu dus dichter bij het Nederlandse standpunt staan. De Italianen hebben hun standpunten van Rome gehandhaafd; dit was ook moeilijk anders te verwachten gezien de Italiaanse kabinetscrisis.

Intern, d.w.z. binnen de Nederlandse delegatie is de kwestie van de Budget-commissie besproken. De voorzitter was niet enthousiast over dit plan, aangesien hij, gezien de loop der E.D.G.-onderhandelingen, vreesde, dat dit een lawine van commissies zou veroorzaken, waardoor de werkzaamheden eerder bemoeilijkt dan vergemakkelijkt zouden worden. Verder vond hij het niet logisch, deze commissie te laten werken, zolang niet in de andere commissies overeenstemming bestond over de inhoud van het budget (onder meer voeding en besteding van het Adaptiefonds) en de aard en bevoegdheden der onderscheidene instituten. Overigens verklaarde hij de instelling van de Budget-commissie overeenkomstig de instructie (vervat in een brief van Buitenlandse Zaken) zeker niet te willen tegenwerken en in het Comité de Direction te zullen voorstellen eind Februari ertoe over te gaan, op welk tijdstip de besprekingen in de andere commissies wellicht voldoende gevorderd zullen zijn.

Wat de werkzaamheden van de beide andere commissies betreft, willen wij nog het volgende melden.

In de Institutionele Commissie is door Frankrijk, hierbij gesteund door Duitsland, België en Luxemburg, voorgesteld, de Senaat samen te stellen uit regeringsvertegenwoordigers met een bindend mandaat. De Italianen stellen hiertegenover de constructie, vervat in het ontwerp-statuum van de Assemblée ad hoc, terwijl Nederland een standpunt overeenkomstig de instructie heeft ingenomen.

De commissie voor de verkiezingen is voorlopig vastgelopen op het feit, dat Frankrijk geweigerd heeft enige formule ten aanzien van de eerste verkiezing van de Chambre des Peuples te aanvaarden. Zoals U bekend is heeft Nederland tijdens de Ministersconferentie te Den Haag de directe verkiezing aanvaard, mits voorgeschreven werd, dat dit volgens een systeem van evenredige vertegenwoordiging zou plaatsvinden.

Met dit beknopte verslag menen wij te kunnen volstaan.

(Drs W. Drees Jr.)

(Drs A. van der Gaarden.)
